

Αθωνική

ΙC | ΧC
NH | ΚΑ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2015 - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 237

www.athoniki-politeia.gr

Πολιτεία

ὁ ὄσιος Εὐφρόσυνος καί τὰ μῆλα

Ὁ ὄσιος Εὐφρόσυνος γεννήθηκε ἀπό γονεῖς χωρικούς. Σχολεῖο δέν πήγε καί σέ νεαρή ἡλικία μπήκε σέ Μοναστήρι, ἐνεδύθη τό μοναχικό σχῆμα καί διακονοῦσε τούς μοναχοὺς. Ἐπειδὴ καταγινόταν πάντοτε στό μαγειρεῖο, οἱ μοναχοὶ τόν περιφρονοῦσαν καί δέν τοῦ ἔδιναν πολλή σημασία. Πολλές φορές μάλιστα τόν περιέπαιζαν. Ὁ μακάριος Εὐφρόσυνος τὰ ἐδέχετο ὅλα μέ γενναιοσύνη καί σύνεσι, χωρίς νά ταραζεται καθόλου, καί ἀγωνιζόταν γιά τήν ἀπόκτησι τῆς ἀρετῆς. Τό ἀκόλουθο περιστατικό, πού θά σᾶς διηγηθοῦμε, τό ἀποδεικνύει.

Σ' ἐκεῖνο τό Μοναστήρι ἦταν ἱερεῖς κάποιος ἐνάρετος, πού παρακαλοῦσε νά τοῦ φανερώσῃ ὁ Κύριος ποιά ἀγαθὰ μέλλει νά ἀπολαύσουν ὅσοι Τόν ἀγαποῦν. Μία νύκτα λοιπόν, ἐνῶ κοιμόταν ὁ ἱερεὺς, εἶδε στόν ὕπνο του ὅτι βρέθηκε μέσα σ' ἓνα περιβόλι γεμάτο ἀγαθὰ καί τὰ κοίταζε ἐκστατικός· ἐκεῖ εἶδε καί τόν Εὐφρόσυνο, τόν μάγειρο, ὁ ὁποῖος στεκόταν στήν μέση τοῦ κήπου. Τόν πλησίασε ὁ ἱερεὺς καί τόν ρώτησε νά μάθῃ ποιοὶ ἦταν αὐτό τό περιβόλι καί πῶς ἐκεῖνος βρέθηκε σ' αὐτό. Ὁ δέ Εὐφρόσυνος τοῦ ἀπάντησε ὅτι τό περιβόλι εἶναι ἡ κατοικία τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ. "Εγὼ ἐξουσιάζω ὅλα ὅσα βλέπεις ἐδῶ, χαίρω καί εὐφραίνομαι εἰς τὴν θεωρίαν τους". Ὁ ἱερεὺς τόν ρώτησε ἂν μπορεῖ νά τοῦ δώσῃ κάποιο ἀπό τὰ ἀγαθὰ ἐκεῖνα. "Ναί", τοῦ ἀπάντησε ὁ Εὐφρόσυνος, "μπορεῖς νά πάρῃς ἀπ' αὐτὰ μέ τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ μου". Τότε ὁ ἱερεὺς τοῦ ἔδειξε κάποια μῆλα καί ὁ Εὐφρόσυνος τοῦ τὰ ἔβαλε στό πανωφόρι του.

Ἐκεῖνη τὴν ὥρα χτύπησε τό σήμαντρο γιά νά σηκωθοῦν οἱ πατέρες γιά τόν ὄρθρο. Ξύπνησε καί ὁ ἱερεὺς καί, ἀπλώνοντας τό χέρι του νά πάρῃ τό πανωφόρι του, βρῆκε ἐκεῖ τὰ μῆλα καί θαύμασε. Ἐπειτα πήγε στήν ἐκκλησία καί εἶδε ἐκεῖ τόν Εὐφρόσυνο. Τόν πῆρε παράμερα καί τόν ὠρκίζε νά τοῦ πῇ πού ἦταν ἐκεῖνη τὴν νύκτα. "Δέν πήγα πουθενά τὴν νύκτα, παρά μόνο τώρα ἦλθα στήν Ἀκολουθία", ἔλεγε ὁ Εὐφρόσυνος.

Ὁ ἱερεὺς θύμωσε καί τόν κατηγορήσε ὅτι δέν ἔλεγε τὴν ἀλήθεια. Τότε ὁ ταπεινόφρων Εὐφρόσυνος ἀποκρίθηκε: "Ἐκεῖ, πάτερ, ἤμουν, ὅπου εἶναι τὰ ἀγαθὰ, ὅσα μέλλουν νά κληρονομήσουν ὅσοι ἀγαποῦν τόν Θεόν, τὰ ὁποῖα καί σύ ζητοῦσες νά δῆς. Ἐκεῖ εἶδες κι ἐμένα ν' ἀπολαμβάνω τὰ ἀγαθὰ τοῦ κήπου. Γιατί ὁ Κύριος, θέλοντας νά πληροφορήσῃ τὴν ἀγίωσύνη σου περὶ τῶν ἀγαθῶν πού ρωτοῦσες, ἐνήργησε δι' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς αὐτό τό θαυμαστό". Ὁ ἱερεὺς καί πάλι δέν πείσθηκε καί ρώτησε τόν Εὐφρόσυνο τί τοῦ ἔδωσε ἀπό τὰ ἀγαθὰ τοῦ κήπου. "Τὰ ὠραῖα καί εὐωδέστατα μῆλα, τὰ ὁποῖα ἔχεις ἀφήσει στό κρεβάτι σου", ἀποκρίθηκε ὁ Εὐφρόσυνος.

Τότε ὁ ἱερεὺς διηγήθηκε σ' ὅλους τούς ἀδελφούς τό ὄραμα τοῦ καί τούς παρεκίνησε εἰς τὴν ἀναζήτησι τοῦ καλοῦ καί τῆς ἀρετῆς. Ὁ δέ μακάριος Εὐφρόσυνος ἔφυγε κρυφά ἀπὸ τό Μοναστήρι, μένοντας μακριά ἀπὸ τούς ἀνθρώπους γιά νά μὴν θαυμάζεται...

Ἡ μνήμη του τιμᾶται στίς 11 Σεπτεμβρίου

Γερόντων

✘ Δέν εἶναι μόνον νά εὐχεσαι, εἶναι καί νά προσέχῃς· νά ἀγρυπνῆς εἰς τούς λογισμούς, νά τούς κυβερνᾷς μέ πολλή δεξιότητα. Ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι μόνον νά τρέχῃ, ἀλλὰ νά μετρά καί τὰ στάδια.

✘ Πηλός εἴμεθα, ἄγνοιαν ἔχομεν. Ὁ πηλός τόν πηλόν κλέπτει. Ὁ πηλός τόν πηλόν ὑβρίζει. Ὁ πηλός τόν πηλόν συκοφαντεῖ. Ὁ πηλός τοῦ πηλοῦ ἐπαίρεται. Ὁ πηλός τόν πηλόν πλουτεῖ. Ὁ πηλός τοῦ πηλοῦ ἄρχει. Ὁ πηλός τόν πηλόν δέρει. Ὁ πηλός τόν πηλόν φυλακίζει. Καί ἐν γένει, ὁ πηλός τοῦ πηλοῦ θεωρεῖται σοφώτερος, δυνατότερος, πλουσιώτερος, ευγενέστερος, τιμώτερος, πλουτῶν ἀνοησιαν καί ἄγνοιαν τῆς ἰδίας ὑπάρξεως.

† Γέρων Ἰωσήφ

✘ Ὅταν ζητοῦμε μέ πόθο, ἐπιθυμία, ἔρωτα καί ἀγάπη πολλή τὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεός θά μᾶς τὴν δώσῃ. Καί μαζί μέ τὴν βασιλεία Του θά μᾶς δώσῃ καί ὅλα ὅσα μᾶς χρειάζονται...

✘ Ὅχι μόνον νά μάθωμεν ἀπὸ τόν Χριστόν τὴν ταπεινώσιν, ἀλλὰ περισσότερο νά τὴν μιμηθῶμεν, καί τότε θά εὐρωμεν ἀνάπαυσιν εἰς τὰς ψυχὰς μας, καί πρόσκαιρον καί αἰώνιον. Καί ἐάν δέν ἔχωμεν, ἄς ζητήσωμεν μετὰ πίστεως καί θά λάβωμεν· "αἰτεῖτε καί δοθήσεται, ζητεῖτε καί εὐρήσετε"...

† Γέρων Φιλόθεος

✘ Νά ἔχῃς πίστι στόν Θεό. Ὅταν λές κάτι, νά τό πιστεύῃς καί νά μὴν ἔχῃς μέσα σου τό ναί καί τό ὄχι· μέ ἄλλα λόγια νά μὴν ταλαντεύῃς στήν πίστι σου. Ὅ,τι ἔχεις, νά τό ἔχῃς μέ τὴν δύναμι τῆς πίστεως.

✘ Ἡ ψυχὴ ἀποτελεῖ τόν κυρίως ἄνθρωπο. Αὐτὴν πρέπει νά φροντίζουμε νά ὁμορφαινοῦμε, ὅποτε τιμοῦμε καί προστατεύουμε καί τό σῶμα μας ἀπὸ τὴν φθορά καί τὴν διαφθορά.

† Γέρων Σίμων Ἀρβανίτης

✘ Δέν θέλει ὁ Θεός νά χαθῇ κανεὶς ἄνθρωπος. Καί νά μὴν θέλῃ ὁ ἄνθρωπος, ὁ Θεός τοῦ δίνει εὐκαιρίες νά σωθῇ. Ὁ Θεός τόν βοηθᾷ μέ κάθε τρόπο: καί διὰ μέσου τῶν ἀνθρώπων, καί διὰ μέσου τῶν ἁγίων, καί διὰ μέσου τῶν ἀγγέλων. Τόν βοηθᾷ μέχρι τὴν τελευταία του ἀναπνοή. Ἀκόμα καί ἂν δέν θέλῃ ὁ ἄνθρωπος, ὁ Θεός πάντοτε τόν βοηθᾷ. Τοῦ δίνει ὅλες τίς εὐκαιρίες, τοῦ δίνει ὅλα τὰ μέσα.

† Γέρων Εὐμένιος

“Άγιος Ίωάννης ο Θεολόγος, ο ιερός Ευαγγελιστής και θεϊός Απόστολος του Κυρίου, καταγόταν από την Βηθσαιδά της Γαλιλαίας. Ήταν γιός του Ζεβεδαίου και της Σαλώμης, ή οποία ήταν κόρη του Ίωσήφ, του Μνήστορος της Θεοτόκου. Διότι ο Ίωσήφ είχε τέσσερεις γιους, τόν Ίάκωβο, τόν Ίωσή, τόν Ιούδα και τόν Σίμωνα (ή Συμεών) και τρεις κόρες, τήν Έσθήρ, τήν Μάρθα και τήν Σαλώμη. Άρα ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός ήταν θεϊός του Ίωάννου.

Ο Άγιος Ίωάννης βοήθησε τόν πατέρα του Ζεβεδαίο στο ψάρεμα, όπως έκανε και ο αδελφός του ο Ίάκωβος, γιατί ο Ζεβεδαίος ήταν ηλικιωμένος και φτωχός. Νέος ακόμα, από αγάπη προς τόν Θεό, ο Ίωάννης πήγαινε συχνά στις όχθες του Ιορδάνη ποταμού για να ακούση τό κήρυγμα του Ίωάννου του Προδρόμου, του βαπτιστή. Όταν όμως τόν κάλεσε κοντά του ο Κύριος, ο Ίωάννης άφησε τόν πατέρα του και τό επάγγελμα του ψαρά, και άφοσιώθηκε στην διδασκαλία Του, ώστε μέσω αυτής να μπορέση να έλκύση τίς ψυχές τών ανθρώπων.

Μετά τήν Μετάστασι της Υπεραγίας Θεοτόκου στους ουρανούς, ο Άγιος Ίωάννης έφυγε από τήν Ίερουσαλήμ και πήγε στην Μικρά Άσία για να κηρύξη τόν Λόγο του Κυρίου, τήν θεία έναθρώπησί Του, και να καλέση τούς ανθρώπους να μετανοήσουν και να πιστέψουν στόν Χριστό.

Έξ αιτίας του Λόγου του Θεού τόν οποίο κήρυττε, βρέθηκε έξοριστος στην Πάτμο. Ο ιστορικός Ευσέβιος τοποθετεί τήν έξορία αυτή κοντά στο 14ο έτος της βασιλείας του αυτοκράτορα Δομετιανού, δηλαδή τό 94 ή τό 95 μ.Χ. Εκεί ο Ίωάννης κατέλυσε στο σπίτι ενός καλού ανθρώπου, του Μύρωνος, ο οποίος έγινε σύντομα Χριστιανός.

Τό κήρυγμα του Ίωάννη, ο ζεστός του λόγος κέρδιζε καθημερινά πολλούς ανθρώπους, οι οποίοι βαπτίζονταν στην παραλία της Πάτμου. Μέχρι σήμερα σώζονται εκεί περιφραγμένα έρείπια του βαπτιστηρίου.

Ο Ευαγγελιστής, όταν έφυγε από τό σπίτι του Μύρωνος, κατέφυγε σ' ένα σπήλαιο, πού σώζεται μέχρι σήμερα και ονομάζεται Ίερό Σπήλαιο ή Σπήλαιο της Άποκαλύψεως, γιατί εκεί

“ΆΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ

Ο Άγιος Ίωάννης ήταν άκρως έγκρατής σέ όλα όσα έβλαπταν τήν ψυχή. Για τόν λόγο αυτό του δόθηκε ή ονομασία “παρθένος”, κάτι πού συνέβαλε στο ν' αγαπηθή κατ' εξαίρεσι από τόν Χριστό, ώστε μόνον αυτός να λάβη τό προσωνύμιο “αγαπημένος”.

Όταν ο Κύριος ανέβηκε στο όρος Θαβώρ για να μεταμορφωθή, ανέβηκε μαζί του και ο αγαπημένος του Ίωάννης, και είδε όσα έγιναν εκεί και άκουσε τήν φωνή πού έλεγε:

“Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε”. Και

στόν μυστικό Δείπνο αυτός κάθησε κοντά στόν αγαπη-

μένο του Διδάσκαλο. Αὐτός τόν ερώτησε “Κύριε, τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε;”. Αὐτός ζήτησε και να καθήση εκ δεξιῶν του Διδασκάλου του, δείχνοντας έτσι τήν αγάπη του.

Άλλά και όταν οι Ιουδαίοι συνέλαβαν τόν Κύριο, ο θεϊός Ίωάννης Τόν ακολουθοῦσε και μπήκε στην αὐλή του Ἀρχιερέως, γιατί ήταν γνωστός του. Και όταν ο Κύριος εσταυρώθη, ο Ίωάννης βρισκόταν κάτω

ἀπό τόν Σταυρό κοντά στην Θεοτόκο. Και ή μέν Θεομήτωρ άκουσε τόν Κύριο να λέη “Γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου”, ὁ δέ Ίωάννης άκουσε τό “Ἴδου ἡ μήτηρ σου”. Ποιά άλλα λόγια θα μπορούσαν να εκφράσουν τήν αγάπη του Κυρίου προς τόν θεϊο Ίωάννη; Ἀπό τήν ώρα εκείνη ο Ίωάννης πήρε κοντά του, στο σπίτι του, τήν Μητέρα του Κυρίου και Παρθένο, κοντά στην μητέρα του Σαλώμη, και τήν φρόντισε άκόπως μέχρι τήν Κοίμησί της, στο πεντηκοστό ένατο έτος της ηλικίας της. Και όταν ο Κύριος αναστήθηκε, αυτός εφθασε πρώτος στόν τάφο, Τόν είδε και δέχθηκε απ' Αὐτόν τήν προτροπή να γίνη Ἀπόστολος της οικουμένης ὅλης. Αὐτός είδε τήν Ἀνάληψιν του Κυρίου. Αὐτός δέχθηκε και “τήν του Παρακλήτου επιφοίτησιν ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν”, μαζί με τούς συμμαθητές του, τήν ήμέρα της Πεντηκοστῆς.

ὁ Θεός του άποκαλυψε με όράματα τό μέλλον της Ἐκκλησίας και της ανθρωπότητας. Με βάσι τά όράματα αυτά ο Ίωάννης έγραψε τήν Ἀποκάλυψη, τό μόνο προφητικό βιβλίο της Καινης Διαθήκης. Εκτός από αυτήν έγραψε τίς τρεις Καθολικές Ἐπιστολές και τό Ευαγγέλιο. Εκείνο πού πρέπει να σημειώσουμε είναι πως ο Ίωάννης έγραψε στην ελληνική γλώσσα.

Πολλά στοιχεία από τήν εν γενει δρᾶσι και τίς περιοδεῖες του, καθώς και για τά όσα έδίδαξε και τά όσα υπέστη, καθώς και τό πως συνέγραψε τό ιερό Ευαγγέλιο, μπορεί να πληροφορηθή

κάποιος από τό βιβλίο “Αἱ περιοδοὶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Ευαγγελιστοῦ

ὁ ἀγαπημένος Ἀπόστολος

ἡγαπημένου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου”, τό οποίο συνέγραψε ὁ μαθητής του Ἀπόστολος Πρόχορος.

“Ὅτι καὶ ὁ θεῖος Ἰωάννης γεύθηκε τό ποτήριο τοῦ θανάτου, τό πληροφορούμεθα από πολλές μαρτυρίες. Καὶ ὁ μὲν Πολυκρά-

της, ὁ Ἐπίσκοπος Ἐφέσου, γράφει πρὸς τόν Βίκτωρα Ρώμης λέγοντας: “Καὶ γὰρ κατὰ τήν Ἀσίαν (τήν Μικράν δηλαδή) μεγάλον στοιχεῖον ἔκοι-

τοῦ ΚΥΡΙΟΥ ΜΑΣ

μήθη, τό ὅποιον καὶ θά ἀναστηθῆ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν, Ἰωάννης λέγω, ὁ ἐπιστήθιος μαθητής τοῦ Χριστοῦ”.

Ὁ δέ Ἰππόλυτος, Πάπας τῆς Ρώμης, διηγούμενος τό κήρυγμα καὶ τό τέλος τῶν Ἀποστόλων, λέγει γιὰ τόν θεῖο αὐτό Ἀπόστολο: “Ἰωάννης ὁ ἀδελφός τοῦ Ἰακώβου, κηρύττων εἰς τήν Μικράν Ἀσίαν τόν λόγον τοῦ Ευαγγελίου, ἐξωρίσθη κατὰ τήν νῆσον Πάτμον. Καὶ ἀπὸ ἐκεῖ πάλιν ἀνακαλεῖται ὑπὸ τοῦ αυτοκράτορος Νερούα, τοῦ βασιλεύσαντος ἐν ἔτει 96. Καὶ ἔρχεται εἰς τήν Ἐφεσο καὶ ἐκεῖ τελευτᾷ. Τούτου τό λείψανον, ζητηθὲν ἀπὸ τούς κατοίκους τῆς Ἐφέσου, δέν εὑρέθη”.

Ἡ μνήμη του τιμᾶται τήν 26η Σεπτεμβρίου

Η ΖΩΟΦΙΛΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ & Η ΑΓΙΟΦΙΛΙΑ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Η ΑΓΙΑ ΕΥΦΗΜΙΑ ΣΤΟΝ ΛΑΚΚΟ ΜΕ ΤΑ ΘΗΡΙΑ

Κατά την διάρκεια της βασιλείας του Διοκλητιανού, ή Χαλκηδόνα διοικείτο από τον ύπατο Πρίσκο, ο οποίος αποφάσισε κάποια ημέρα να τελέση μεγάλη γιορτή προς τιμή του Θεού Ἄρη και διέταξε όλους τους κατοίκους της περιοχής να λάβουν μέρος στον έορτασμό. Οί Χριστιανοί της Χαλκηδόνας άρνήθηκαν να υπακούσουν και κρύφθηκαν για ν' αποφυγουν τις συνέπειες.

Όστόσο, οί στρατιώτες του Πρίσκου τους άνεκάλυψαν και τους έσυραν μπροστά στον διοικητή τους. Άνάμεσα στους συλληφθέντες βρισκόταν και ή Αγία Εύφημία, κόρη ενός πλούσιου συγκλητικού, του Φιλόφρονος, και μιας εύσεβους χριστιανής, της Θεοδοσιανής. Η Εύφημία ήταν γνωστή όχι μόνο για την όμορφιά της, αλλά και για την πίστι και την εύσέβειά της προς τον Χριστό.

Μετά την σύλληψή της, ο Πρίσκος έντυπωσιάσθηκε από την όμορφιά της Αγίας και της πρότεινε σημαντικά άνταλλάγματα για ν' άλλαξοπιστήση. Έξωργισμένος μάλιστα από την σθεναρή άρνησή της, την υπέβαλε σε φρικτά βασανιστήρια. Πρώτα την έρριξε στον τροχό με τά κοφτερά μαχαίρια και μετά σε μία τεράστια φωτιά. Και τις δύο φορές ή Αγία Εύφημία, χάρις στην πίστι της και τις προσευχές της, βγήκε σώα και άβλαβής.

Ο τύραννος όμως δέν πτοήθηκε. Τό επόμενο πρωί διέταξε να κατασκευάσουν στην μέση του σταδίου έναν μεγάλο λάκκο, τον οποίο γέμισαν νερό και έρριξαν μέσα όλα τά σαρκοβόρα θηρία της θάλασσας. Η Αγία Εύφημία, καταλαβαίνοντας τί την περιμένει, ύψωσε τά χέρια της προς τον ούρανό και μέ δάκρυα στα μάτια είπε: «*Ιησοῦ, τό φώς μου, τό καύχημά μου, ή ζωή μου, ο βοηθός στην ασθένειά μου, διάσωσέ με, Δέσποτα Κύριε, ώστε να δοξασθή τό πανάγιό Σου Όνομα στους προσκυνοῦντας Σε και να αισχυνθούν οί έχθροί Σου*».

Πράγματι, προς έκπληξι όλων των παρευρισκομένων, τά σαρκοβόρα θηρία, αντί να της έπιτεθούν και να την κατασπαράξουν, την συγκρατούσαν για να μήν βυθισθή σ' εκείνον τον λασπώδη και βορβορώδη λάκκο. Έξαλλος ο Πρίσκος διέταξε να την ρίξουν στα θηρία. Η Αγία άρχισε και πάλι να προσεύχεται:

«Δέσποτα και Κύριε πάσης άρχής, μου έδειξες την άνίκητη δύναμή Σου, ήλεγξες την ασθένεια των δαιμόνων, την άγνωσία των τυράννων, μέ έκαμες δυνατώτερη από τις πληγές και τά βάσανα λοιπόν, καθώς δέχθηκες τις σφαγές και τά αίματα των Μαρτύρων που έμαρτύρησαν πριν από έμένα, δέξου και την δική μου θυσία και σφαγή, που Σου προσφέρω μέ ψυχή συντετριμμένη και πνεύμα ταπεινώσεως, και, άφου παράβρης την ψυχή μου, άνάπαυσέ την έν σκηναίς Αγίων και μέ τους χορούς των Μαρτύρων, διότι είσαι εύλογητός στους αιώνες των αιώνων. Άμήν».

Μόλις μπήκε στην άρένα, οί βασανιστές της άπελευθέρωσαν άγριες άρκοῦδες και λιοντάρια για να την κατασπαράξουν. Τά θηρία όμως την πλησίασαν και άρχισαν να της γλύφουν τά πόδια. Μία μόνο άρκοῦδα την δάγκωσε έλαφρά στο πόδι. Πληγή ή σημάδι δέν φάνηκε, εκείνη την στιγμή όμως φωνή έξ ουρανού άκούσθηκε να την καλή στον Παράδεισο: «*Άνελθε προς τον στεφανοδότη, σύ, που άγωνίστηκες τον καλόν άγώνα και τον δρόμον ήδη έτέλεσες, για να λάβης τους μισθούς και τά χαρίσματα των κόπων σου*». Τότε ή Αγία Εύφημία παρέδωσε την ψυχή της στον Κύριο. Ήταν 16 Σεπτεμβρίου του 303.

Άμέσως μετά έγινε μεγάλος σεισμός και οί παρευρισκόμενοι διασκορπίσθηκαν φοβισμένοι. Βρήκαν τότε την εύκαιρία οί γονείς της, πήραν τό μαρτυρικό της σώμα και τό έθαψαν μέ τά ίδια τους τά χέρια κοντά στην Χαλκηδόνα.

Σίμωνος Μοναχού

Απο
το
γεροντικό

ο ανάπηρος...

ΑΓΓΕΛΟΣ

Πολλά ανέκδοτα διηγούνται οί Πατέρες για τον Άββα Άγάθωνα και την πολλή αγάπη, που έκρυβε στην καρδιά του για τους συνανθρώπους του.

Κάποια φορά κατέβηκε στην πόλι να πουλήση τά πανέρια που έφτιαχνε και να προμηθευθή τό λίγο ψωμάκι που του χρειαζόταν. Κοντά στην αγορά βρήκε έναν φτωχό γέρο ανάπηρο.

- Για την αγάπη του Θεού, Άββα, άρχισε τά παρακάλια ο γέρος μόλις είδε τον Όσιο, μή μέ αφήσης κι εσύ άβοήθητο τον δυστυχή, πάρε με κοντά σου.

Ο Άββας Άγάθων τον έβαλε να καθήση δίπλα του, εκεί που άράδιασε τά πανέρια του για να τά πουλήση.

- Πόσο λεπτά πήρες, Άββα; τον ρωτούσε ο γέρος κάθε φορά που πούλαγε ένα πανέρι.

- Τόσα, του έλεγε ο Όσιος.

- Καλά είναι. Δέν μου αγοράζεις όμως μία μικρή πίττα, Άββα; Έτσι, για να δής καλό, που έχω από χθές βράδυ να φάω.

- Μετά χαράς, έλεγε ο Όσιος και πραγματοποιούσε άμέσως την έπιθυμία του.

Σέ λίγο ο ανάπηρος του ζήτησε φρούτα, ύστερα ένα γλυκό. Έτσι, σε κάθε πανέρι που πουλούσε, ο Άββας Άγάθων ξόδευε τά χρήματα χάρι του προστατευόμενου του, έως ότου έδωσε όλα τά πανέρια και όλα τά χρήματα, χωρίς να του μείνη τίποτε για τον εαυτό του. Και τό σπουδαιότερο ήταν πώς τό έκανε μέ μεγάλη προθυμία, ενώ ήξερε πώς είχε να περάση τώρα τουλάχιστον μία εβδομάδα χωρίς ψωμί.

Αφού έδωσε και τό τελευταίο του πανέρι, έτοιμάσθηκε να φύγη από την αγορά.

- Φεύγεις λοιπόν; τον έρώτησε ο ανάπηρος.

- Ναι, τελείωσα πιά την δουλειά μου.

- Ά, τώρα θα κάνης αγάπη να μέ πās μέχρι τό σταυροδρόμι κι από εκεί φεύγεις για την έρημο, τον παρακάλεσε πάλι ο παράξενος γέρος.

Ο καλός Άγάθων, κατάκοπος από την έργασία της ημέρας, τον φορτώθηκε στην πλάτη και, μέ πολλή δυσκολία, τον μετέφερε εκεί που του είχε ζητήσει.

Οταν έφτασαν στο σταυροδρόμι και έτοιμάσθηκε να αποθέση κάτω τό ζωντανό φορτίο του, ο Άββας άκουσε μία γλυκειά φωνή να του ληη:

- Εύλογημένος να είσαι, Άγάθων, από τον Θεό, και στην γη και στον Ούρανό.

Σήκωσε τά μάτια ο Όσιος να δη εκείνον που του μιλούσε. Ο ανάπηρος γέρος είχε γίνει άφαντος, γιατί ήταν Άγγελος σταλμένος από τον Θεό να δοκιμάση την αγάπη του Όσιου.

Δέν εύκαιρούσε νά... πεθάνη!

Ο Άγιος Παΐσιος έγκαταστάθηκε, γιά λόγους ήσυχίας, στην Καλύβη του Τιμίου Σταυρού, τόν Μάρτιο του 1969. Τόν συγκινοῦσε καί τόν ένέπνεε ό τόπος, γιατί είχε ιδιαίτερη χάρι από τούς υπεράνθρωπους άγώνες του παπα-Τύχωνα καί τά θεία γεγονότα πού είχαν συμβη έκει.

Η ζωή του Άγίου στην Καλύβη του Τιμίου Σταυρού ήταν περίπου ή έξης: Τό βράδυ, μόλις άρχιζε νά σκοτεινιάζη, κοιμόταν δύο-τρεις ώρες καί ξυπνοῦσε κοντά στά μεσάνυχτα.

Εκανε άγρυπνία καί ξεκουραζόταν λίγο τό πρωί, πρίν χαράξει. Τήν ήμέρα, αν δέν είχε επισκέπτες, έκανε εργόχειρο. Τίς υπόλοιπες ώρες μελετοῦσε, προσευχόταν καί άπαντοῦσε στά πολλά γράμματα, πού έλάμβανε από πλῆθος ανθρώπων, οί όποιοι είτε τόν παρακαλοῦσαν νά προσευχηθῆ γι' αυτούς, είτε του ζητοῦσαν άπάντησι σέ σοβαρά προβλήματα. Έγραφε επί ώρες τήν ήμέρα καί, όταν σκοτεινίαζε, συνέχιζε μέ τό κερί.

Μέ τήν πάροδο τών χρόνων οί επισκέπτες αύξήθηκαν κατά πολύ. Πολλές ώρες τόν άπασχολοῦσαν μέ τά προβλήματά τους. Κάποια ήμέρα έγραφε: "Ήμουν κρυωμένος καί είχα ύψηλό πυρετό. Οί επισκέπτες από τήν μία μου άνέβαζαν τόν πυρετό, αλλά από τήν άλλη δέν μέ άφηναν νά πεθάνω, γιατί δέν εύκαιροῦσα"...

Κάποια ήμέρα ό Άγιος Παΐσιος βρισκόταν στό Μοναστήρι του Σταυρονικήτα. Φεύγοντας, τό άπόγευμα, βρήκε έξω από τήν πόρτα του Μοναστηριου έναν λαϊκό, πού ήθελε νά του μιλήσει. Καθώς προχωροῦσαν, ό ξένος άρχισε νά του λέη τά προβλήματά του. "Ας δοῦμε όμως πώς διηγήθηκε ό ίδιος ό Άγιος τό γεγονός :

“Η ώρα περνοῦσε καί αυτός ό άνθρωπος συνέχιζε νά μου μιλάη. Έγώ ήμουν άρρωστος.

Πρός τιμήν τῆς άγιοκατατάξεως του πατρός Παΐσιου, θά δημοσιεύουμε στην σελίδα αυτή, γιά λίγο καιρό, ιστορίες από τήν ζωή του Άγίου.

Ήταν τέτοια ή άρρώστια, πού οὔτε μπορούσα νά καθήσω νά ξεκουραστώ, οὔτε νά στέκωμαι όρθιος. Ένώ λοιπόν μου μιλοῦσε ό άνθρωπος αυτός, πέρασε ή ώρα καί νύχτωσε. Σκέφθηκα σέ μία στιγμή τήν άρρώστια μου καί θέλησα νά διακόψω τήν συζήτησι, αλλά είπα μέσα μου: "Ο άνθρωπος έχει τόσα προβλήματα, έγώ τόν έαυτό μου θά κοιτάζω;". Καί έτσι συνέχισε νά μου μιλά, μέχρι πού νύχτωσε τελείως. Ο λαϊκός είχε νά κοιμηθῆ κάπου, σέ γνωστό του Κελλί. Η πόρτα του Μοναστηριου είχε κλείσει.

“Αφοῦ τελειώσαμε τήν συζήτησι, πήρα τόν δρόμο γιά νά γυρίσω στην Καλύβη μου. Πήρα τό μονοπάτι καί θά περνοῦσα από ένα σημείο πού είναι στενό καί άπότομο. Όταν έφθασα στό σημείο αυτό, επειδή δέν έβλεπα, δέν είχα καί φακό μαζί μου, πέφτω μέσα σέ μία λακούβα μέ βάτα καί πιάστηκα από τά κλαδιά. Μου ήρθε τό σακκίδιο στό κεφάλι καί δέν έβλεπα καθόλου.

“Στήν θέσι πού βρισκόμουν σκέφθηκα: "Τί νά κάνω τώρα; "Ας κάνω τό 'Απόδειπνο". Καί άρχίζω: "Άγιος ό Θεός, Άγιος ισχυρός..." κλπ. Σέ μία στιγμή άνάβει ένα φώς δυνατό: τό κεφάλι μου έγινε σαν λάμπα! Γύρω μου έγινε ήμέρα. Οπότε είδα πού βρισκόμουν καί σκαρφάλωσα καί βγήκα από εκεί πού είχα πέσει. Τό φώς συνέχιζε νά φωτίζη γύρω μου.

“Η καρδιά μου ήταν γεμάτη από ούράνια άγαλλίασι. Έφθασα στην Καλύβη, πήρα τό κλειδί από τήν θέσι πού τό είχα, άνοιξα, μπήκα στην έκκλησία, άναψα τά καντήλια καί, τότε, τό φώς ύποχώρησε". ■

Αθωνική www.athoniki-politeia.gr
πολιτεία
 ΙΕΡΑ ΚΑΛΥΒΗ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ τῆς ΘΕΟΤΟΚΟΥ
 ΙΕΡΑ ΣΚΗΤΗ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ
 ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΟΥ
 ΑΓΙΩΝ ΟΡΟΣ
 ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ: Σύμων Μοναχός
 ΕΚΔΟΤΗΣ & ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Αστέριος Δ. Κόκκαλης-Θεολόγος
 Υπεύθυνος τυπογραφείου: Παναγιώτης Νταλακούρας
 Κυρίλλου Λουκάρεως 6 114 71 ΑΘΗΝΑ - τηλ. 210-6447.903
 ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 0.00 - κωδ. ταχ. 2777

Κύριε Ίησοῦ Χριστέ, έλέησόν με